

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

QUYỂN 37

PHẨM NHẬP BÁT TƯ NGHÌ GIẢI THOÁT CẢNH GIỚI PHỔ HIỀN HẠNH NGUYỄN (Phần 37)

Bấy giờ, Bồ-tát Di-lặc bảo Đồng tử Thiện Tài:

–Như ông đã hỏi, thế nào là học hạnh Bồ-tát, thế nào là tu đạo Bồ-tát. Ông nên vào đại lầu gác Tỳ-lô-giá-na trang nghiêm tạng này mà xem xét khắp nơi, thì biết rõ tất cả Bồ-tát học hạnh Bồ-tát, học rồi có thể thực hành sẽ thành tựu vô lượng công đức.

Đồng tử Thiện Tài cung kính đi về phía bên phải Bồ-tát Di-lặc rồi thưa:

–Cúi xin Đại Thánh mở cửa lầu gác cho con được vào.

Khi ấy, Bồ-tát Di-lặc đi đến lầu gác gõ cửa. Cửa mở ra, ngài bảo Thiện Tài vào. Thiện Tài vui mừng đi vào trong. Cửa liền đóng lại.

Thiện Tài thấy lầu gác cao rộng mênh mông giống như hư không. Đất được tạo thành bởi vô số những báu; có vô số những cung điện, cửa lớn, cửa sổ, thêm bậc, lan can, đường sá đều làm bằng báu. Có vô số những cờ, phướn, lọng báu la liệt khắp nơi. Vô số chuỗi ngọc trân châu trắng, vô số chuỗi ngọc trân châu xanh, vô số chuỗi ngọc sư tử châu, rũ xuống khắp nơi. Vô số vòng cung, vô số vòng tròn, dải lụa dùng để trang sức. Vô số những lưới báu Ma-ni, lưới báu Sư tử tràng, lưới diệu bảo kim, lưới báu kim tuyến xen nhau, trùm cả không gian trông rất trang nghiêm. Vô số chuông báu, vô số linh báu khi có gió thổi, thì nó vang lên âm thanh rất đáng ưa. Có vô số hoa trời được rải, vô số dải cờ báu của trời được treo, trang nghiêm vô số lư hương báu, rưới vô số bột diệu kim, treo vô số gương báu, thắp vô số đèn báu, trải vô số y báu, giăng vô số màn báu, vang dội vô số âm nhạc báu, dựng vô số tòa báu với vô số lụa báu trải trên đó, vô số tượng đồng nữ bằng vàng Diêm-phù-đàn, vô số hình tượng báu bằng đủ các loại báu, vô số tượng Bồ-tát bằng diệu báu, đầy đủ oai đức, trang nghiêm khắp nơi; vô số tiếng chim hót hòa nhã, khiến người rất ưa nghe; vô số hoa sen xanh báu, vô số hoa sen vàng báu, vô số hoa sen đỏ báu, vô số hoa sen trắng báu dùng để trang nghiêm. Vô số cây báu, thứ tự xếp từng hàng. Vô số cây chuỗi báu trang nghiêm vi diệu. Vô số đường kính hành báu. Vô số dây báu giăng bên đường. Vô số ao báu, nước đầy hương thơm. Vô số cầu báu được xây, trông như những đám mây, như những hình con chim. Vô số nền báu có từng thêm bậc rất tinh vi, ánh sáng báu chiếu rọi vào nhau. Vô số Ma-ni phóng ra ánh sáng; vô số âm thanh vi diệu phát lời khen ngợi đại công đức; có đầy đủ vô số vật trang nghiêm như vậy, làm lầu gác càng trang nghiêm.

Thiện Tài lại thấy ở trong đó có vô lượng trăm ngàn lầu gác, mỗi lầu gác đều trang sức giống như ở trên. Mỗi mỗi lầu gác đều rộng rãi, oai nghiêm tráng lệ như hư không, hiển hiện rõ ràng giống như hình ảnh, ánh sáng thấu suốt nhau không bị ngăn ngại, không có sự rối loạn hay hỗn tạp.

Đồng tử Thiện Tài đứng một chỗ mà thấy các chỗ khác, ở trong các chỗ đều cũng thấy như vậy; cứ như thế thấy khắp không có giới hạn. Ở trong mỗi mỗi vật cũng lại

thấy như vậy.

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài thấy trong lầu gác Tỳ-lô-giá-na trang nghiêm tạng có chẳng thể nghĩ bàn đủ các cảnh giới trang nghiêm như vậy, nên sinh tâm ái kính, vui mừng vô lượng, thâm tâm mát diệu, thấm nhuần hoan hỷ, xa lìa các tưởng, trừ các chướng, diệt các hoặc, chỗ đã thấy thì không quên, chỗ đã nghe thì ghi nhớ, suy nghĩ không tạp loạn, nhập vào pháp môn giải thoát vô ngại; dùng vô ngại ý vận chuyển tâm đi cùng khắp, cúng dường tất cả; dùng vô ngại nhãn thấy khắp các cảnh giới nhỏ như hạt bụi; dùng vô ngại thân đánh lễ cúng dường khắp tất cả.

Nhờ oai thần lực của Di-lặc Bồ-tát, Thiện Tài tự thấy thân mình ở khắp trong tất cả lầu gác, thấy đầy đủ các cảnh giới tự tại chẳng thể nghĩ bàn. Đó là:

–Hoặc thấy Bồ-tát Di-lặc lúc mới phát tâm Vô thượng Bồ-đề, tên gọi như vậy, dòng họ như vậy, thiện hữu khai ngộ như vậy, gieo trồng căn lành như vậy, thọ mạng như vậy, ở kiếp như vậy, gặp Phật như vậy, cõi nước trang nghiêm như vậy, tu hành như vậy, phát nguyện như vậy, đối với các Đức Như Lai kia, chúng hội như vậy, thọ mạng như vậy, trải qua thời gian như vậy, gần gũi cúng dường, tất cả đều được thấy rõ.

Hoặc thấy Bồ-tát Di-lặc ban đầu chứng đắc Tam-muội từ tâm, từ đó đến nay hiệu là Từ Thị. Hoặc thấy Di-lặc tu tập tất cả diệu hạnh khó hành, thành tựu viên mãn các Ba-la-mật, hoặc thấy chứng đắc nhãn, hoặc thấy trụ địa, hoặc thấy trang nghiêm đủ các cõi nước Phật, hoặc thấy thọ trì tất cả giáo pháp của Phật, làm đại Pháp sư, chứng đắc Vô sinh nhẫn. Hoặc thấy Đức Như Lai ở thời gian ấy, tại trú xứ ấy, thì thọ ký Vô thượng Bồ-đề.

Hoặc thấy Bồ-tát làm Chuyển luân vương khiến chúng sinh an trụ ở Thập thiện đạo; hoặc làm vị bảo hộ thế gian, đem lợi lạc cho chúng sinh; hoặc làm Đế Thích quở trách năm dục; hoặc làm Thiên vương Dạ-ma vì chư Thiên ấy mà tán thán hạnh không buông thả; hoặc làm Đâu-suất Thiên vương, khen ngợi công đức của Bồ-tát Nhất sinh bổ xứ, hoặc làm Hóa lạc Thiên vương, hiện các sự biến hóa trang nghiêm của Bồ-tát, hoặc làm Tha hóa tự tại Thiên vương, thuyết pháp tự tại của Đức Phật; hoặc làm ma vương thì giảng nói các pháp đều vô thường; hoặc làm Phạm vương, giảng nói các pháp Thiên định đem lại vô lượng an lạc; hoặc làm A-tu-la vương, hiểu rõ các pháp như huyễn, nhập vào biển đại trí, thuyết pháp, làm cho chúng hội đó trừ sạch kiêu mạn, cuồng túy, cao ngạo; hoặc thấy ở xứ biển Diêm-ma-la, Bồ-tát Di-lặc phóng ra ánh sáng lớn cứu khổ địa ngục; hoặc bố thí đồ ăn thức uống cho ngựa quý; hoặc dùng các phương tiện để điều phục súc sinh; hoặc thuyết pháp cho chúng hội Hộ thế Thiên vương; hoặc thuyết pháp cho chúng hội: Đao-lợi Thiên vương, Thiên vương Dạ-ma, Đâu-suất Thiên vương, Tha hóa tự tại Thiên vương, các chúng ma vương, Đại Phạm thiên vương, Long vương, Dạ-xoa vương, La-sát vương, Càn-thát-bà vương, Khẩn-na-la vương, A-tu-la vương, Đà-na-bà vương, Ca-lâu-la vương, Ma-hầu-la-già vương và các chúng hội nhân, phi nhân; hoặc thuyết pháp cho chúng hội Thanh văn, Độc giác, Bồ-tát sơ phát tâm, Bồ-tát tu thập hồi hướng; hoặc thuyết pháp cho Bồ-tát chứng đắc nhãn, không thoái chuyển; hoặc thuyết pháp cho Bồ-tát Nhất sinh bổ xứ nhận thọ quán đảnh.

Hoặc nghe khen ngợi tất cả công đức tối thắng của Bồ-tát, từ Địa thứ nhất cho đến Địa thứ mười; hoặc nghe khen ngợi đầy đủ các Ba-la-mật; hoặc nghe khen ngợi nhập các pháp môn nhãn; hoặc nghe khen ngợi các đại pháp môn Tam-muội, các môn giải thoát thâm diệu; hoặc nghe khen ngợi các cảnh giới Thiên định thần thông, hoặc nghe khen ngợi phương tiện khéo léo của hạnh Bồ-tát, hoặc nghe khen ngợi các sự pháp sinh

đại thế nguyện; hoặc thấy cùng với đồng hạnh Bồ-tát, khen ngợi những tử sinh khéo léo của thế gian, hoặc dùng các phương tiện tối thắng, khéo léo, bàn bạc đủ cách để điều phục thành thực tất cả chúng sinh, hoặc thấy Bồ-tát Di-lặc cùng với tất cả Bồ-tát Nhất sinh bổ xứ khen ngợi các pháp môn Phật quán đỉnh; hoặc thấy trong trăm ngàn năm, Di-lặc tu hành tinh tấn, thân tâm không mệt mỏi; hoặc thấy Di-lặc kinh hành, đọc tụng, ghi chép kinh điển, chưa từng ngưng nghỉ; hoặc thấy Di-lặc, dùng mọi phương tiện, thuyết pháp cho chúng sinh; hoặc thấy Di-lặc, nhập vào các thiền định, bốn vô lượng tâm, hoặc nhập vào khắp các xứ và các giải thoát, hoặc nhập thiền định, dùng sức phương tiện, hiện các thần thông biến hóa; hoặc thấy các chúng Bồ-tát, đều nhập vào đủ các Tam-muội biến hóa. Ở mỗi mỗi lỗ chân lông trên thân lại xuất hiện tất cả mây thân biến hóa; hoặc thấy xuất hiện mây thân chúng hội cõi trời; hoặc thấy xuất hiện mây thân chúng hội loài rồng; hoặc thấy xuất hiện mây thân chúng hội: Dạ-xoa, La-sát, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Đế Thích, Phạm vương, Hộ thế, Chuyển luân thánh vương, Tiểu vương, Vương tử đại thân, quan lại, trưởng giả, cư sĩ; hoặc thấy xuất hiện mây thân Thanh văn, Độc giác, Bồ-tát, chư Như Lai với đầy đủ oai đức; hoặc thấy xuất hiện mây thân các chúng sinh biến hóa; hoặc thấy xuất hiện âm thanh vi diệu khen ngợi các pháp môn của Bồ-tát như là: Khen ngợi pháp môn công đức phát Bồ-đề tâm, khen ngợi môn công đức: Bồ thí ba-la-mật, Tịnh giới ba-la-mật, An nhẫn ba-la-mật, Tinh tấn ba-la-mật, Định tuệ, Phương tiện, Nguyện, Lực, Trí, các Nhiếp pháp, Thiền định, Vô lượng tâm, Tam-muội đẳng trì. Hoặc khen ngợi môn công đức của các Thông, các Minh, Tổng trì, Biện tài, các Đế, các Trí, Chử, Quán, Giải thoát, các Duyên, các Y, Niệm xứ, Chánh cần, Thần túc, Căn, Lực, bảy Bồ-đề phần, tám Thánh đạo phần, các Thanh văn thừa, các Độc giác thừa, các Bồ-tát thừa, các địa, các nhẫn, các hạnh, các nguyện. Đầy đủ tất cả các pháp môn công đức như vậy đều được thấy.

Lại thấy những đại chúng tập hợp vây quanh chư Như Lai. Lại thấy chỗ sinh, dòng họ, thân hình, thọ mạng, cõi nước, kiếp số, danh hiệu, đạo tràng của chư Như Lai ấy thuyết pháp, giáo hóa muôn loài ở đời lâu hay mau, tất cả đều được thấy rõ.

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài ở trong lầu gác Tỳ-lô-giá-na trang nghiêm tạc, lại thấy một lầu gác đặc biệt cao rộng, nhiếp phục tất cả lầu gác trang nghiêm thù thắng vi diệu tối thượng không gì bằng. Ở trong đó, thấy tam thiên đại thiên thế giới, trăm ức tứ thiên hạ, trăm ức cõi Diêm-phù-đề, trăm ức trời Đâu-suất, mỗi mỗi đều có Bồ-tát Di-lặc ở trong Liên hoa tạng, giáng thân dẫn sinh được Đế Thích, Phạm vương, Thiên vương cung kính bảo vệ. Bồ-tát bước đi bảy bước, xem khắp mười phương, gầm lên tiếng gầm sư tử, hiện làm đồng tử, ở cung điện, dạo chơi trong vườn; vì cầu Nhất thiết trí, ngài vượt thành xuất gia, thực hành khổ hạnh, thọ nhận bát sữa, đi đến đạo tràng, chiến thắng quân ma, thành Đẳng chánh giác ở cõi Bồ-đề. Phạm vương thỉnh chuyển pháp luân, cho đến vượt lên cung trời để thuyết pháp, kiếp số thọ mạng, chúng hội trang nghiêm, làm sạch cõi Phật, tu các hạnh nguyện, đầy đủ oai đức, dùng mọi phương tiện giáo hóa thành thực các chúng sinh, phân chia xá-lợi, giữ gìn chánh pháp được lưu lại, những việc như vậy, đều được thấy rõ.

Bấy giờ, Thiện Tài tự thấy thân mình, ở tại chỗ các Đức Như Lai ấy, để thừa sự cúng dường, cũng thấy các việc Phật sự ở trong đạo tràng chúng hội ấy, nhớ rõ không quên, nhờ sức gia trì, thông đạt vô ngại, tinh tấn cầu an trụ trí địa.

Lại nghe trong tất cả lầu gác có tiếng linh khánh, tiếng chuông, lác tiếng vông lười và các nhạc khí đều diễn xướng các pháp âm vi diệu chẳng thể nghĩ bàn; thuyết đủ các

loại pháp: Hoặc nói Bồ-tát phát tâm Bồ-đề, hoặc nói việc tu hành hạnh Ba-la-mật, hoặc nói các nguyện, hoặc nói các địa, hoặc nói các thần thông, tâm hành tự tại, hoặc nói việc cung kính cúng dường chư Như Lai, hoặc nói về sự trang nghiêm cõi Phật, hoặc nói chư Phật thuyết vô lượng pháp khác nhau. Tất cả pháp Phật đó đều vang lên âm thanh lan rộng khắp nơi.

Lại nghe, ở trong thế giới kia, cõi nước kia, có vị Bồ-tát như vậy, nghe pháp môn như vậy, gặp Thiện tri thức dẫn đường khuyên bảo phát Bồ-đề tâm, tu tập diệu hạnh. Lại nghe, ở trong kiếp số ấy, cõi nước ấy, chúng hội Như Lai ấy, Đức Như Lai có công đức như vậy, phát tâm như vậy, phát nguyện như vậy, gieo trồng vô lượng căn lành, trải qua bao nhiêu số kiếp, tu hạnh Bồ-tát, qua bao nhiêu thời gian sẽ thành Chánh giác, danh hiệu như vậy, tuổi thọ như vậy, cõi nước như vậy, đầy đủ các công đức và hạnh nguyện như vậy, dùng các phương tiện tối thắng điều phục giáo hóa chúng sinh, Thanh văn, chúng hội Bồ-tát như vậy. Sau khi Phật Niết-bàn, chánh pháp vẫn còn trụ thế và làm lợi ích cho vô lượng chúng sinh, qua nhiều năm kiếp nữa.

Lại nghe ở trong thế giới kia, có cõi nước kia, có Bồ-tát như vậy, siêng tu hành hạnh Bồ thí ba-la-mật, xả bỏ những gì khó xả bỏ, tu tập các Ba-la-mật: Trì giới, Nhẫn nhục, Tinh tấn, Thiền định, Trí tuệ; hoặc nghe ở thế giới kia, cõi nước kia, có Bồ-tát như vậy; vì cầu pháp nên xả bỏ ngôi vua, trân bảo, vợ con, quyến thuộc, đầu, mắt, tay, chân, tất cả thân thể đều xả bỏ không hề luyến tiếc. Hoặc nghe ở thế giới kia, cõi nước kia, có vị Bồ-tát như vậy giữ gìn chánh pháp của Như Lai đã thuyết làm vị đại Pháp sư, thực hành Bồ thí pháp, dựng cờ pháp cao lớn, kêu gọi bằng loa pháp lớn, đánh trống pháp cổ lớn, làm mưa pháp lớn, xây tháp thờ Phật, làm hình tượng Phật, các thứ rất trang nghiêm thù thắng, đem Bồ thí làm an vui cho tất cả chúng sinh; hoặc nghe trong thế giới kia, cõi nước kia, ở trong số kiếp như vậy, có Đức Như Lai thành Đẳng Chánh Giác như vậy, cõi nước như vậy, chúng hội như vậy, thọ lượng như vậy, thuyết pháp như vậy, đầy đủ nguyện như vậy, giáo hóa vô lượng chúng sinh như vậy và đều được giác ngộ Vô thượng Bồ-đề ngay trước mắt.

Đồng tử Thiện Tài nghe tất cả pháp âm vi diệu chẳng thể nghĩ bàn như vậy, thân tâm hoan hỷ, đẹp tâm mát dạ, liền được vô lượng môn Tổng trì, vô lượng môn biện tài, các thiền, các nhẫn, các hạnh, các đại nguyện, các Ba-la-mật, các thông, các minh, các giải thoát, các Tam-muội.

Lại thấy trong tất cả các gương báu, xuất hiện vô lượng những hình tượng đó là: Đạo tràng chúng hội chư Phật, đạo tràng chúng hội Bồ-tát, đạo tràng chúng hội Thanh văn, đạo tràng chúng hội Độc giác; hoặc thấy các thế giới: Thanh tịnh, bất tịnh, tịnh và bất tịnh; bất tịnh và tịnh; hoặc thấy thế giới có Phật, hoặc thấy thế giới không có Phật, hoặc thấy thế giới nhỏ, thế giới vừa, hoặc thấy thế giới vi tế, hoặc thấy thế giới rộng lớn, hoặc thấy thế giới Nhân-đà-la võng, hoặc thấy thế giới úp, hoặc thấy thế giới ngửa, hoặc thấy thế giới nghiêng, hoặc thấy thế giới bằng phẳng, hoặc thấy thế giới của địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh, hoặc thấy thế giới trời người, đông đúc.

Ở trong các thế giới như vậy, thấy vô số chúng Đại Bồ-tát làm nhiều việc lợi ích, hoặc đi, hoặc ngồi, hoặc tu thiền, hoặc nuôi dưỡng trí tuệ, hoặc khởi tâm đại Bi thương xót chúng sinh, hoặc lập ra các Bộ Luận làm lợi ích thế gian, hoặc dạy đệ tử, hoặc thọ trì, hoặc biên chép, hoặc đọc tụng, hoặc hỏi, hoặc đáp, sám hối ba thời phát nguyện hồi hướng.

Lại thấy trong các cột báu, phát ra ánh sáng rực rỡ như lưới Ma-ni vương, hoặc

màu xanh, vàng, đỏ, trắng, hoặc màu pha lê, hoặc màu thủy tinh, màu xanh đậm, màu sắc cầu vồng, màu sắc vàng Diêm-phù-đàn, hoặc gồm tất cả màu sắc rực rỡ.

Lại thấy các tượng đồng nữ báu bằng vàng Diêm-phù-đàn và nhiều tượng báu khác tay cầm mây hoa, mây y phục hoặc cầm cờ phướn, lọng báu, hoặc cầm đủ các loại hương xoa, hương bột, hoặc cầm võng báu Ma-ni thượng diệu, hoặc thông xích vàng, hoặc mang anh lạc, hoặc giơ cánh tay bưng vật dụng trang nghiêm, hoặc cúi đầu bỗ mỗ Ma-ni, nghiêng mình chiêm ngưỡng, cung kính chấp tay, mắt không rời.

Lại thấy bảo châu anh lạc, thường sinh nước thơm, đủ tám công đức, chảy mãi không ngừng. Trăm ngàn ánh sáng của chuỗi lưu ly cùng lúc chiếu sáng. Cờ phướn, lọng báu và tất cả các vật đều trang nghiêm bằng báu Ma-ni vương tạng, làm cho ai cũng ưa nhìn.

Lại thấy đủ các loại ao hoa sen: Xanh, vàng, đỏ, trắng, mỗi mỗi hoa sinh ra vô lượng hoa, hoặc bằng cánh tay, hoặc dài bằng khuỷu tay. Hoa nở ra như bánh xe. Trong mỗi hoa đều hiện ra vô lượng đủ các loại sắc hình để trang sức, hoặc là tượng nam, tượng nữ, tượng đồng nam, tượng đồng nữ, tượng Đế Thích, Phạm vương hộ thế, Thiên, Long, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Thanh văn, Độc giác và chư Bồ-tát; tất cả các tượng đều có màu sắc đẹp, đều chấp tay, nghiêng mình kính lễ.

Cũng thấy Đức Như Lai ngồi kiết già thân đầy đủ ba mươi hai tướng trang nghiêm.

Lại thấy cõi nước Tịnh lưu ly, trong mỗi bước hiện khả tư nghì các sắc tượng như: Sắc tượng thế giới, sắc tượng Bồ-tát, sắc tượng Như Lai và các sắc tượng lầu gác trang nghiêm.

Lại nữa, ở trong mỗi nhánh, lá, hoa, trái của cây báu, đều thấy nhiều sắc tượng bán thân, như là sắc tượng bán thân của Phật, sắc tượng bán thân của Bồ-tát, sắc tượng bán thân của Thiên long, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Đế Thích, Phạm vương, Hộ thế, Chuyển luân thánh vương, Tiểu vương, vương tử, đại thân, quan lại, trưởng giả, cư sĩ, đồng nam, đồng nữ, Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di. Tất cả sắc tượng này, hoặc cầm tràng hoa hoặc cầm anh lạc, hoặc cầm các vật trang nghiêm, hoặc nghiêng người, chấp tay kính lễ, một tâm chiêm ngưỡng mắt không rời; hoặc vào Thiên định dùng thân tướng tốt trang nghiêm phóng ra ánh sáng rực rỡ, nhiều màu sắc như là: Ánh sáng sắc vàng, ánh sáng sắc bạc, ánh sáng san hô, ánh sáng sắc vàng châu-sa-la, ánh sáng sắc xanh đậm, ánh sáng sắc bảo Ma-ni vương Tỳ-lô-giá-na, ánh sáng sắc hoa Chiêm-bạc-ca; tất cả ánh sáng sắc báu ấy đều từ ba mươi hai tướng tốt ở thân phát ra.

Lại thấy ở trong các gác lầu đó, có nhiều hình bán nguyệt, phát ra đủ các loại ánh sáng, hơn cả a-tăng-kỳ mặt trời, mặt trăng tinh tú, chiếu sáng khắp mười phương.

Lại thấy nhiều lầu gác rất đẹp, với vô số cung điện, có các báu làm tường vách, bao bọc xung quanh vô số sắc báu. Ở trong mỗi mỗi bước đều dùng châu báu để trang nghiêm. Ở trong mỗi mỗi châu báu, đều hiển hiện Bồ-tát Di-lặc, ở kiếp xưa hành Bồ-tát đạo như là: Bồ thí đầu, mắt, tay, chân, môi, lưỡi, răng, nướu, tai, mũi, máu, thịt, da, xương, tủy, cho đến móng, tóc tất cả đều đem bố thí xả bỏ, hoặc là bố thí vợ con, nô tỳ, nô bộc, kẻ hầu, thể nữ... tất cả quyến thuộc, thành ấp, xóm làng, vườn rừng, cung điện, hoặc ở cõi Diêm-phù-đề; hoặc ở bốn châu thiên hạ đều đầy đủ giàu vui, tự tại, tôn quý, ở ngôi vua; hoặc các vật dụng riêng tư tùy thời ăn uống, giường cao, nệm tốt, voi ngựa, xe cộ, nếu người cần đến đều bố thí tất cả. Người ở lao ngục bị nhiều ách khổ, thì cố giúp cho được thoát khỏi. Kẻ bị trói buộc, đem đi hành hình, đều được giải thoát. Người

có bệnh tật được cứu chữa bằng các thuốc hay làm cho lành mạnh. Người tà kiến thì chỉ cho con đường chánh đạo hoặc làm người lái thuyền, đưa người qua biển lớn để đến bờ bên kia; hoặc làm Mã vương cứu độ chúng sinh xa lìa ác nạn La-sát; hoặc làm đại trí tiên nhân, khéo nói các luận làm lợi ích cho chúng sinh. Hoặc làm Luân vương khuyên mọi người tu Thập thiện. Hoặc làm thầy thuốc, chữa lành các bệnh, hoặc hiếu thuận cha mẹ, cung kính, cúng dường hoặc gần gũi bạn lành để tùy thuận và nghe theo; hoặc làm Thanh văn, Độc giác, Bồ-tát, Phật để giáo hóa, điều phục tất cả chúng sinh, hoặc thị hiện các nơi sinh tối thắng, làm cho chúng sinh sinh ở nơi đó đều được thuần thực, hoặc làm Pháp sư, phụng hành giáo pháp của Như Lai đã dạy, đầy đủ oai nghi, thọ trì, đọc tụng quán sát tường tận, tư duy đúng lý, lập tháp Phật, tạo tượng Phật, dùng trân châu trang trí cho trang nghiêm; hoặc tự mình cúng dường; hoặc khuyên người khác cúng dường hương hoa, hương bột, đèn dầu, lọng báu đều bày ra, cung kính lễ bái; các việc như vậy làm liên tục không hề dứt.

Hoặc thấy Bồ-tát ngồi tòa Sư tử, thuyết giảng chánh pháp, khuyên chúng sinh an trụ Thập thiện, nhất tâm quy y Phật, Pháp, Tăng thọ trì năm giới và tám giới, xuất gia, nghe pháp, thọ trì đọc tụng, chánh niệm, suy nghĩ theo lý mà tu hành, cho đến khi thấy Bồ-tát Di-lặc, giảng thuyết pháp yếu, khai thị Bồ-đề của chư Phật. Lại thấy Di-lặc, tu hành các Ba-la-mật, trải qua trăm ngàn ức na-do-tha kiếp với đủ các hình sắc. Lại thấy Di-lặc dùng các công đức trang nghiêm để kính thờ các bậc Thiện tri thức. Lại thấy tự thân Di-lặc ở chỗ của mỗi tri thức, đều gần gũi cúng dường, tuân theo lời dạy, cho đến khi được an trụ ở quán đỉnh. Các Thiện tri thức vui vẻ bảo với Thiện Tài:

–Thật là điều lành! Ông xem những sự việc chẳng thể nghĩ bàn của Bồ-tát Di-lặc chớ nên sinh tâm mệt mỏi.

Khi ấy, Thiện Tài nhờ năng lực chánh niệm, ghi nhớ không quên; nhờ mắt thanh tịnh, được thấy rõ mười phương; nhờ trí vô ngại được khéo quán sát. Được trí tự tại của Bồ-tát rồi nên được nhập vào trí địa rộng lớn giải của Bồ-tát, vì vậy Thiện Tài ở trong mỗi mỗi vật của lầu gác, đều được thấy rõ vô lượng chẳng thể nghĩ bàn cảnh giới tự tại trang nghiêm khác. Ví như có người nằm mộng, thấy tất cả cảnh vật như thành ấp, làng xóm, cung điện, vườn tược, núi rừng, sông ngòi, y phục, ẩm thực cho đến tất cả những gì cần cho đời sống; hoặc nghe những âm thanh ca nhạc, múa hát và vô lượng trò chơi vừa ý; hoặc thấy cha mẹ, anh em, quyến thuộc nội ngoại, hoặc thấy biển lớn và núi Tu-di cho đến tất cả cung điện cõi trời Diêm-phù-đề và bốn châu thiên hạ; hoặc thấy thân rộng lớn, trăm ngàn do-tuần; phòng xá, y phục, tất cả công đức đều trang nghiêm tương xứng, trải qua vô lượng thời gian không ăn, không ngủ, thọ nhận sự an lạc đầy đủ và tự tại, đến khi thức dậy, mới biết là mộng, xa rời tất cả vọng tưởng được an lạc, không có tướng dài ngắn của thời tiết, nhớ rõ các sự việc, tùy thuận tất cả chẳng bao giờ quên.

Đồng tử Thiện Tài cũng như vậy. Nhờ thần lực gia trì của Di-lặc Bồ-tát, Thiện Tài biết được các pháp trong ba cõi đều như ảo mộng, diệt được tâm tưởng hèn kém của chúng sinh, được giải thoát rộng lớn vô chướng ngại, an trụ cảnh giới thù thắng của Bồ-tát, nhập vào trí phương tiện bất tư nghì, thấy rõ các cảnh giới trang nghiêm tự tại của Đại Bồ-tát, tùy thuận sự hiểu biết, quán sát vi tế.

Như người sắp qua đời, thấy tướng thọ báo tùy theo nghiệp: Người gây nghiệp ác, sẽ thấy đọa vào cảnh giới địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh, chịu nhiều đau khổ. Người coi ngục tay cầm binh khí, trừng mắt, chửi mắng, bắt người tội dẫn đi và nghe tiếng khóc bi thảm của chúng sinh ở địa ngục hoặc thấy sông tro, hoặc chảo đồng sôi, hoặc thấy núi

đao, cây kiếm, lửa dữ thiêu cháy liên tục, hoặc thấy tươi nước đang sôi sùng sục, chịu các khổ nạn rất là bức bách.

Người làm việc thiện thì thấy ở cung điện chư Thiên, có vô lượng thiên chúng, Thiên nữ y phục trang nghiêm, cung điện, vườn rừng, ao hoa, sông nước, núi báu, cây báu kiếp-ba, được tùy ý sử dụng, dù thân chưa chết, nhưng do nghiệp lực, thấy được như vậy.

Đồng tử Thiện Tài cũng như vậy, nhờ nghiệp lực bất tư nghì của Bồ-tát nên thấy tất cả cảnh giới trang nghiêm. Ví như có người bị quỷ khống chế, thì tùy theo lời hỏi mà đáp rõ ràng các việc sắc tướng của quyến thuộc. Thiện Tài cũng vậy, nhờ trí tuệ của Bồ-tát bảo hộ, mà thấy được các sự việc trang nghiêm. Nếu có người hỏi thì đáp được tất cả.

Ví như có người bị rồng khống chế, tự cho mình là rồng liền đi vào Long cung, vừa thấy quyến thuộc rồng rồi cho là mình đã trải qua nhiều ngày, nhiều tháng, nhiều năm. Thiện Tài cũng vậy, trụ vào tướng trí tuệ và nhờ oai lực gia trì tự tại của Bồ-tát Di-lặc, nên chỉ thời gian ngắn mà nghĩ mình đã trải qua vô lượng trăm ngàn vạn ức na-do-tha kiếp.

Như trong cung Nhất thiết chúng sinh trang nghiêm tạng của Phạm thiên, trong đó đều hiện rõ các vật và cảnh tượng khác nhau, không chút tạp loạn của tam thiên đại thiên thế giới. Thiện Tài cũng vậy, ở trong lầu gác, thấy tất cả cảnh giới trang nghiêm, các sự việc sai khác nhau nhưng lại hỗ tương nhập vào nhau, mỗi vật đều có sự khác nhau nhưng không tạp loạn.

Ví như Tỳ-kheo nhập định biên xứ, đi đứng, nằm ngồi đều ở trong định, cảnh giới hiện tiền. Cũng vậy, Thiện Tài ở trong lầu gác, quán sát các cảnh giới đã thấy đều trang nghiêm và sâu xa; tùy theo đó mà thông hiểu đầy đủ.

Như có người ở trong không trung thấy đầy đủ các vật trang nghiêm của thành Càn-thát-bà, thì phân biệt được rõ ràng không bị chướng ngại. Thiện Tài cũng vậy, thấy các cảnh giới đó trang nghiêm, sâu xa, rõ ràng, không có chướng ngại.

Như cung điện Dạ-xoa và cung điện người, cùng ở một chỗ, nhưng không xen tạp nhau, cũng không chướng ngại, mỗi thứ tùy theo nghiệp mà hiển hiện, không đồng nhau.

Như trong biển lớn, sắc tướng tam thiên thế giới được hiện rõ trong đó. Như nhà ảo thuật khéo biểu hiện các pháp thuật, huyền hóa, dùng khả năng ảo thuật, biểu hiện thành công các pháp huyền thành công. Thiện Tài cũng vậy, dùng oai thần lực của Bồ-tát Di-lặc và chẳng thể nghĩ bàn huyền trí lực, nên được tự tại lực của Bồ-tát, thấy rõ các cảnh giới tự tại trang nghiêm ở trong lầu gác.

